

at i begge Tilfælde kan Besørgelsen mislykkes lige saavel, som den er mislykkes i det foreliggende Tilfælde, men jeg maa dog rigtignok sige, at derved henleder man i ganske særlig Grad Opmærksomheden paa det. Jeg tror, det vilde have været tilstrækkeligt, dersom Kandidaten havde sagt til vedkommende Brevsamler eller Brevsamlerske: Dette Brev maa endelig komme med Posten, for det er min Kandidatanmeldelse, den skal være Adressaten i Hænde i Morgen. Havde han gjort det, navnlig da han sidste Gang havde fat i det, vilde det sikkert være kommet med. Jeg indrømmer, at det er ret uheldigt, at Generalpostdirektørens Navn staaar under en Erklæring, der gaar ud paa, at der kan være udvist nogen Uforsigtighed ved at overlade en Forsendelse til Postvæsenets Besørgelse. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Uforsigtighed er jo noget relativt, og jeg synes, at jo større Interesse man har i f. Eks. en Postsags rettidige Besørgelse, jo mere er det en Uforsigtighed, naar man ikke gør noget særligt for at faa den besørget rettidigt.

Zahle: Det, der foreligger her, er jo ikke mere end dette ganske simple, at Kandidaten rettidig har indleveret sin Kandidatanmeldelse til Postvæsenet og stolet paa, at Postvæsenet saa ogsaa vilde besørge den ordentligt. Vi have Tilfælde, hvor Folketinget har godkendt et Valg, uagtet der var begaaet langt større Fejl, som Valgbestyrelsens Formand havde ladet passere. Jeg skal nævne, at den 25. Januar 1890 behandlede Folketinget Indstillinger angaaende Valgs Godkendelse, og da var Seminarieforstander Tangs Valg til Afgørelse, og det blev godkendt, uagtet, som her staaar Sp. 1815, Seminarieforstander Tang ikke havde foretaget skriftlig Anmeldelse, men mundtlig sagt til Valgbestyrelsens Formand, at han agtede at stille sig, og angivet et Par af sine Stillere, hvis Navne heller ikke ere omtalte. Det hele var foregaaet aldeles mundtligt. Valglovens udtrykkelige Forskrift om skriftlig Anmeldelse var ikke en Gang overholdt; men Valgbestyrelsens Formand havde alligevel ladet Kandidaturen komme frem, idet han havde overladt det til dette høje Ting at afgøre, hvorvidt saa denne Kandidatur endelig kunde komme i Betragtning eller ej. Det havde vistnok ogsaa været rigtigt, om Valgbestyrelsens Formand oppe i Halvrimmen-Kredsen havde accepteret Nørsgaards Kandidatur og overladt til dette Ting at afgøre, hvorvidt den skulde kas-

seres eller ikke, i Stedet for at Valgbestyrelsens Formand nu selv tog hele Afgørelsen.

Naar der nu siges, at det er ikke nok at afsende Anmeldelsen med Posten, saaledes som det er ved de kommunale Valg, med Hensyn til hvilke der udtrykkelig staaar disse Ord i Ministeriets Cirkulære: „Afsendelse pr. Post maa være tilstrækkelig“ — naar man siger, at det er ikke tilstrækkeligt ved Valgene til Rigsdagen, saa kommer man jo ind paa den Opfattelse, at Kandidaten selv skal sørge for, at Modtageren virkelig faar Anmeldelsen. Men saa komme vi til at skrive i Valgloven, at den, der skal modtage Anmeldelsen, skal være at træffe til en bestemt Tid paa et bestemt Sted. For ellers kan man jo risikere at løbe forgæves maaske mange Gange. Det er sikkert hændet mere end een Kandidat, at han er kommen for at aflevere sin Kandidatanmeldelse personlig paa Modtagerens Bopæl, men ikke har truffet denne hjemme. Efter den Opfattelse, her er gjort gældende, kan han ikke en Gang efterlade Skrivelser paa vedkommendes Skrivebord i hans Bopæl, for kommer der et af Modtagerens Børn og faar fat i Brevet, leger med det og faar det revet i Stykker eller kastet væk, saa Modtageren ikke faar det, saa vil den Anmeldelse absolut ikke være tilstrækkelig. Det maa da paalægges Kandidaten ligefrem korporligt at aflevere den i Modtagerens Hænder. Men det er en meget streng Fordring, betydelig strengere, end Valgloven har tænkt sig den. Han maa oven i Købet gøre det vidnefast og sikre sig skriftligt Bevis for, at Valgbestyrelsens Formand har modtaget Anmeldelsen, og kommer han, naar ingen er hjemme, maa han komme igen, og det er en ret betydelig Besværlighed, der derved yderligere paalægges Valgkandidaterne, naar de skulle strejfe rundt, maaske i lang Tid, for at opsøge den Mand personlig, som skal modtage Anmeldelsen.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at det Forhold, her foreligger, er et meget alvorligt Forhold. Thi hvis vi godkende dette Valg uden nogen nærmere Overvejelse i Valgbrevsudvalget, er det første Gang, dette høje Ting træffer en Bestemmelse, ved hvilken man direkte afskærer Vælgerne fra at komme til at stemme paa den, de ønskede at stemme paa, af de Kandidater, der have været fremme under Valgkampagnen og ønsket at staa som Kandidat paa Valgdagen. Det er en ret alvorlig Ting, og jeg synes ikke, man uden meget